

Det finns en hemlighet i varje lycklig familj som är en nådens vitamininjektion i Kyrkan och samhället.

När nu vårt katolska stift samlar sina mänskliga resurser för främjande av den kristna familjen och äktenskapet skulle jag personligen, för min egen del till att börja med, försöka inmuta tre områden av betydelse för unga katolikers formation till äktenskap och tre områden som försök att identifiera utmaningarna i vår egen aktuella tid.

Kristen äktenskapsformation:

Förbundets exklusiva livsgemenskap är en Guds gåva.

Flerbarnsfamiljen är att älska Gud och sin nästa.

Den kristna förståelsen av kärleken är ett Guds förtroendeuppdrag.

De aktuella utmaningarna:

Samhällets värderingar uppfyller det tomrum den kristna religionen lämnat efter sig.

Teknologiseringen av mannens och kvinnans sexualitet.

Könsrollsutjämnings problem.

Föresatserna i konsekvens:

Jag skulle vilja arbeta vidare inom de här försöken till identifiering av målsättningar för att undersöka om de kan vara fruktbara i evangelisationen. *Vi måste predika*

evangeliet, säger Kyrkan. Antar vi utmaningen måste vi veta vad evangeliet är i familjens och äktenskapets helhetssyn. Vet vi det, måste vi föra det vidare som ett budskap och vara trovärdiga representanter.

Allt det där kan bara förverkligas med hjälp av nådegåvorna Kristus ger oss i förkunnelsen, i sakramenten och genom den moraliska sanningen som bara Kyrkan, med sitt av Kristus instiftade läroämbete, har rätt och skyldighet att framlägga för de döpta. Om vi kan arbeta gemensamt i tro och gärningar, låt oss i denna strävan alltid komma ihåg våra första lärare! Det är föräldrar och människor vi mött och prästerna.

Det är insikter den Helige Ande gett oss för att förstå vårt samvetes djupaste funktion.

Det finns två saker som jag funnit vara avgörande för mig själv och som är en frukt av arbetet i familjeutskottet:

Det första är min tolkning av äktenskapets dogmatiska ouplöslighet: dess grund är ***samhörigheten som övervinner allt.***

Det andra är **den kärleksfulla uppmärksamheten** gentemot alla medmänniskor. Det finns personer som genom sitt sätt att vara och tänka gör outplånliga intryck på oss. Som gör "avtryck" också bland många runt omkring dem. Det är ofta egenskaper som går i arv: från mor och mormor och mormorsmor, från far och farfar och farfarsfar. Har hemligheten en gång slagit rot i en människas hjärta så kan

den bara inte dö. Den lever. Den planterar om sig i ny jord. Den får skott och frambringar egna, söta frukter.

De där starka banden, sättet att se alla människor, att *ta vara på allas sätt att tänka och vara med samma aptit på livets alla krokigheter och egendomligheter är egentligen kärlekens väsen*. Är det inte så Gud ser oss? Vilka vi än är, vilka vi än vill vara och misslyckas med, ser Han oss och uppmuntrar oss. I grunden finns alltid tron. Vårt svar till livets gåva! Kristus har uppenbarat den sin Faders kärlek.

Mitt tack är stort till alla jag varit i kontakt med som ordförande i Katolska utskottet för äktenskap och familj under många inspirerande år. Mötena har varit välsignelser på olika sätt.

Kanske skulle jag nu vilja säga som Kloke Hans Larsson (1862 – 1944) från Skånes rika slättlandskap med de många traditionsrika byarna, mina morföräldrars hembygd, sagt. Så vackert det är därnere, men så långt från mina älskade Mälaren och Saltsjön, där jag växte upp och där jag mötte min hustru! Hans Larsson skrev: "Det finns inga frågor, bara människor" (*Hemmabyarna*, första kapitlet; Stockholm 1916).

Är inte det en tanke för en god familj - och äktenskapspastoral i Kyrkan och i samhället?